

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 12.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5047** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ във връзка с чл.82а от ЗДСл.

Образувано е по жалба на А. П. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] СРЕЩУ ЗАПОВЕД №Н-48 от 12.05.2023г. на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с която е отменена Заповед №Н-284 от 16.09.2019г. за преназначаването му на длъжността „Началник отдел „Финансово-счетоводен“ в Дирекция ФСДУП, както и е възстановен на заеманата преди това длъжност „Главен експерт“ в отдела.

По изложените в жалбата съображения – се моли да се отмени същата. Оспорват се изложените в заповедта мотиви, изразяващи се в това, че към момента на преназначаването 2019г. служителят не е отговарял на условията и не е имал годишна оценка, както и че оценката не отговаря на изискванията за изпълнение на длъжността. Твърди се, че изложеното е превратно упражняване на власт, доколкото след преназначаването служителят е установил конкретни пропуски във финансовата дисциплина, подавал е сигнали, поради което ответникът е преразгледал преназначаването му. Подчертава се, че непосредствено след издаването на заповедта, длъжността „Началник отдел“ не е заета, а впоследствие има текучество. В тази връзка се визира, че не отговаря на истината твърдението на ответника, че длъжността се освобождава, за да се проведе конкурс. Твърди се, че по този начин целта на заповедта е несъразмерима с последиците, които настъпват за лицето. Има позоваване на съдебна практика на ВАС – че самоволната, немотивирана промяна в служебното

правоотношение е в разрез с принципите на последователност, предвидимост и съразмерност. Прави се довода, че идеята да се преразгледа първоначалната заповед за преназначаване – също говори за наличието на превратно упражняване на власт като единствената цел е да се отстрани оспорващия от длъжността. По същество се подчертава, че не отговаря на истината изложеното в акта, че лицето няма годишна оценка и че същата не отговаря на изискванията за заемане на длъжността. Жалбоподателят има оценка от Директора на дирекцията и от контролиращия орган – Председателя на агенцията, а не следва същата да бъде от Главния секретар. Сочи се, че да се твърди, че последният има правомощия в оценката е в нарушение на чл.5, ал.1 и чл.3, ал.2 от НУРОИСДА. В този смисъл се акцентира, че оценката е постановена при опорочена процедура. Излагат се и съображения за отмяна на заповедта в нейната втора част – за възстановяване на предходната длъжност, за която не е съобразено увеличеното възнаграждение от 30%. Допълва се, че след като лицето е входило искането си за изготвяне на документи за явяване пред ТЕЛК, с оглед защитата от която ще се ползва, заповедта е издадена веднага. С оглед доводите в жалбата се моли да се уважи същата. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от оспорващия и от адв.Л.

Ответната страна – оспорва жалбата, чрез юрк.И.. Претендира юрк.възнаграждение.

Възражава по отношение на адвокатското възнаграждение като прекомерно.

АДИМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 25.05.2023г. при връчване от 15.05.2023г. е в срок и като допустима от лице с правен интерес следва да е разгледа по съществото.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАТА:

А. Н., видно от заповед №Н-158 от 03.07.2019г. /л.11/, е назначен на длъжността главен експерт в отдел „Финансово-стопанска дейност и управление на собствеността“ в Дирекция „Финансово-административна“ в ДАМТН.

Не е спорно, че от 05.07.2019г. Н. е съвместявал с длъжността си и длъжността главен счетоводител в отдела /заповед на 41/.

На 12.09.2019г. /л.13/ е направено предложение от Председателя на агенцията до лицето да бъде временно преназначено на длъжността Началник отдел по реда на чл.82, ал.1 от ЗДСл.. Въз основа на това предложение и съгласие на лицето е издадена заповед №Н-284 от 16.09.2019г. за преназначаването му на длъжността „Началник отдел „Финансово-счетоводен“ в Дирекция ФСДУП. Видно от заповедта /л.42/ същата е считано от 16.09.2019г., но за срок не по-дълъг от 4 години.

По делото са представени сигнали от Н. до министъра напр. на л.15. за конкретни нарушения освен с неговата годишна оценка и за други деяния /л.15-16/. Също до инспектората към МС – л.17-18.

Представена е годишна оценка на л.23 гръб и формуляр за оценка на л.20 за 2022г., че изпълнението не отговаря на изискванията, защото Н. трябва да подобни комуникацията си със служителите.

Във връзка с оценката на л.30 е представена Схема за оценяване, утвърдена 23.12.22г., видно от която на Началник отдела оценяващ е директорът, а контролиращ е председателят. Главният секретар е само контролиращ по отношение на служители в дирекцията, в която няма отдели.

Също на л.24 е представено възражение на Н. по отношение на заплатата му за м.04.23г., че на другите служители има допълнително възнаграждение, а на него не.

Не е спорно, че има заповед от 16.05.2023г. директора на дирекцията да изпълнява и длъжността началник на отдела до назначаването на титуляр.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

На първо място спор относно фактите няма. Преди да се отговори на основния въпрос има ли незаконосъобразен акт, поради несъответствие на същия с целта на закона –се поставят два въпроса. На първо място може ли да се отмени вече постановена и изпълнена заповед т.е. ИАА влязъл в сила и на второ място тази заповед има срок на изпълнение 4 години т.е. от 16.09.2019г. до 16.09.2023г., който понастоящем е изтекъл? Това следва ли да се съобрази като новонастъпило обстоятелство по чл.142, ал.2 от АПК? Също така във връзка с последното трябва да се съобрази, че заповедта, която е отменена е постановена по чл.82а от ЗДСл.. Тази норма касае временно срочно преназначаване, но не по-дълго от 4 години, като след изтичане на срока лицето заема предишната си длъжност. Преди изтичането на този срок обаче органът сам е отменил заповедта –т.е. правоотношение по преназначаването не се е прекратило въз основа на срока, а въз основа на друг юридически факт –последваща заповед.

С оглед изложеното съставът намира, че макар да е изтекъл понастоящем срока, жалбоподателят има правен интерес от оспорване и това обстоятелство не касае съществуването на спора и отговора на първия поставен въпрос. Същият се свежда до това, че влязъл в сила акт, породил своите последици, може да се измени само по реда на чл.99 и сл. от АПК, доколкото в ЗДСл. няма специални правила. В действителност по т.1 може при съществено нарушение на някое от изискванията за законосъобразността му, вероятно под която хипотеза може да се подведе липсата на оценка, но това видно от чл.102, ал.1 АПК може да се направи в тримесечен срок от влизането в сила на акта. Съставът намира, че разписването на подобни срокове е обосновано, защото е недопустимо близо 4 години след акта, малко преди изтичането на срока, да се ревизира същия. От друга страна - оценката е била налична пред ответника и същият в срока по чл.102, ал.1 от АПК е имал възможността да ревизира собствената си заповед.

С оглед изложеното –предвид това, че ответникът е направил отмяна на влязлата в сила заповед, без да изложи никакви правни основания, без да посочи по кой ред издава акта си от една страна и от друга - наличието на множество сигнали, навеждат на довода, че актът е издаден с друга цел. Ако целта беше да се ревизира незаконосъобразния акт, въз основа на незаконосъобразната оценка –това следваше да се направи в кратък срок и най-вече в срока съобразно АПК, визиран по-горе. Следователно – макар заповедта да е издадена от компетентен орган,то същата не е мотивирана - няма правни основания, както и не е съобразена с целта на закона, поради което следва да се отмени като незаконосъобразна. Настъпването на последващ юридически факт от категорията на събитията какъвто е срока, не може да санира акта и да подмени правното му основание. Този факт обаче може да послужи за издаването на нов акт.

По отношение на разноските на жалбоподателя, които се претендират по списък от 2400лв. платен адвокатски хонорар –съдът намира, че възражението на ответника за прекомерност е основателно, поради което следва да го намали на 1800лв.. В Наредба №1/2004 няма предвиден адвокатски хонорар по ЗДСл., но в чл.8, ал.2, ал.3 разписва, че по дела без определен материален интерес извън посочените по ал.2-възнаграждението е 1000лв.. В закона няма определение на това какво е прекомерен, но съдът като съобрази фактичката и правна сложност на делото, намира, че

възражението на ответника е основателно и следва хонорарът да се редуцира до 1800лв.

ВОДИМ ОТ ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на А. П. Н. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]
ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №Н-48 от 12.05.2023г. на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с която е отменена заповед №Н-284 от 16.09.2019г. за преназначаването му на длъжността „Началник отдел „Финансово-счетоводен“ в Дирекция ФСДУП, както и е възстановен на заеманата преди това длъжност „Главен експерт“ в отдела.

ОСЪЖДА Държавната агенция за метрологичен и технически надзор да заплати на А. П. Н. ЕГН [ЕГН] от@@10@[жк]бл.147 ап.19 –разноски по делото от 1800лв..

Решението може да се оспори в 14-дневен срок с касационна жалба от съобщаването му чрез АССГ пред ВАС.

Преписи на страните.

Съдия: